

ЗМІСТ

НАД РІКОЮ.....	3
Одинокий сиджу над рікою.....	4
Над полем зимний вітер віє.....	5
З кадильниць срібних дим снується.....	6
Весна до нас рік-річно повертає.....	7
Цить! То не хвиля шумить.....	8
Намалюй мені, друже, картину.....	9
Вечірній дзвін, вечірній дзвін.....	10
День йде по ночі, а осінь по літі.....	12
Світів бездонні океани.....	13
В РОЗТОКАХ.....	14
НАШІ ГОРИ.....	15
НІЧ НАД ЧЕРЕМОШЕМ.....	16
ПОЛУДНЕ В ГОРАХ.....	17
ДО ЧЕРЕМОША.....	18
НА ЛОДЦІ.....	19
ГІРСЬКИЙ СТАВ.....	20
ЯЛИЦЯ.....	21
Така чудова нічка.....	22
ХРЕСТ НА КРУЧІ.....	23
ДО ОДИНОКОЇ ЯЛИЦІ.....	25
Як шумно хвиля грає.....	26
НА НЕБІ СОНЦЕ ГАСНЕ.....	27
І ми пішли.....	30
Порадь мені, Черемоше.....	31
НА СКЛОНІ ГІР.....	33
БУВАЙТЕ ЗДОРОВІ!.....	34
ГОРИ МОЇ, ГОРИ.....	35
ЛОВИ.....	36
ДО ПІСНІ.....	37
Заспів.....	38
Серця мого біль.....	39
МОЛОДІ ПІСНІ.....	40
ПОЕЗІЯ.....	41
О пісне.....	44
ДО НАРОДНОЇ ПІСНІ.....	45

Ні! Я не лізу на котурни	47
З-НАД МОРЯ	49
ЗАДИВИВСЯ Я НА МОРЕ.....	50
ЧИ МОЖЕ ЩО КРАЩОГО БУТИ?	51
ЛОДКО НА ГОЛУБИХ ХВИЛЯХ.....	52
НЕЗГЛИБИМЕ СИНЄ МОРЕ.....	53
МІСЯЧНА НІЧ	54
МОЄ ГОРЕ	55
ТІЛЬКИ ЗВУКИ	56
БІЛА ЧАЙКО.....	57
ПЕРЕД БУРЕЮ	58
ЯКА ЧУДОВА НІЧ!	59
ОКЕАН І ДІВЧИНА.....	60
ПОНАД ХВИЛІ	61
РОКОКО.....	62
ЧОГО Ж ТЕ, МОРЕ... ..	63
ХОЧ.....	64
Від мене.....	65
Не питайся.....	66
МОРЕ Й НЕБО.....	67
НА ПОЗИЧЕНІЙ СКРИПЦІ	68
ТАМ У ЛІСІ	69
ОЙ ВИЙДУ Я	70
ЯК БУЛА БИ Я ЗОЗУЛЯ.....	71
НЕ РОСТИ, БЕРІЗКО.....	72
ОЙ ЗАРЖИ, ЗАРЖИ.....	73
ВЧОРА КВІТКА, А НИНІ	74
ТА ХТО Ж ТУЮ ДОРІЖЕНЬКУ	75
ОЙ ЗАЦВІЛА СИНЯ КВІТКА	76
НЕМА РІКИ.....	77
ОЙ ЗРИВАЮ	78
ЗДОРОВА, МИЛА!	79
ЗАМЕРЗАЄ РІЧКА	80
Лепкий Богдан Сильвестрович	81

Одинокий сиджу над рікою

Одинокий сиджу над рікою,
Одинокий з думками, з журбою.

Вечоріє, за горами гасне,
Як небесна ватра, сонце ясне.

Від лісів холодний вітер віє,
Шуварі гне і квітки леліє.

Над селом, між горами, в долині
Висять хмари легкі сіро-сині.

З коминів до неба дим снується –
Образ меркне, дійсність наче сниться.

Лиш ріка заєдно грає, грає,
Щось в ній буриться, плаче, зітхає.

Гей, ріко! Однакі наші шуми:
В тобі хвилі грають, в мені – думи.

Берег взяв тебе в свої окуви,
А мене – життя важкі умови.

В нас обох і броди, і безодні,
І обоє стали ми негодні.

Лиш ідемо крізь гори і бори
У невідоме нам чорне море.

Над полем зимний вітер віє

Над полем зимний вітер віє
і листям гонить,
Село у мряці ледве мріє:
ген дзвонять дзвони.

Далекі, тихі, легкі звуки
пливуть світами,
Немов калатання розпуки
до щастя брами.

З кадилиць срібних дим снується

З кадилиць срібних дим снується
І гине в облаках склепінь.
В монастирі вечірній спів кінчиться,
Гасять свічки, ідуть. Якась черниця
Під образом клячить, мов тінь.

Сама-одна, посеред стін святині,
Не молиться, в іконі топить зір.
А на іконі трави, квіти сині,
І мати божа клякла при дитині —
Здалека видно пасмо гір.

А на іконі небо, сонце сяє,
Метелики літають на квітках,
В дospelім житі коник польний грає,
Пречиста мати сина вповиває
І поцілуй складає на устах.

Воно ж таке маленьке — а сміється!
До мами білі руки простягло...
Посеред зимних стін клячить черниця,
Вдивилася в ікону — щось їй сниться —
Де? І коли воно було?

Весна до нас рік-річно повертає

Весна до нас рік-річно повертає,
Рік-річно кожне дерево цвіте.
Та серце людське раз лиш процвітає:
Коли настане верем'я святе.

Скажіть, чому весну ту одиноку
Колотять бурі, сльоти і гради,
Лишаючи брудну гнилу посоку
Там, де повинні би квіти рости?

Скажіть, чому усякий з нас безбожно
Весну любові від душі жене?
Настане осінь, і він жде тривожно
Її і кличе. Та вона не йде.

І лиш часом здається, ніби чує
Її святий, незримий, легкий хід.
Глядить в вікно — а там зима лютує,
Ревуть вітри, на ріках мерзне лід.

Цить! То не хвиля шумить

Цить! То не хвиля шумить,
Не ріка котить срібні хрустали.
То невпинно пливуть
У невідому путь
Людські сльози, терпіння, печалі.

Намалюй мені, друже, картину

Намалюй мені, друже, картину,
Щоб я мав який спомин по тобі,
Намалюй мені гріб, а на гробі
Білий хрест і червону калину.

Або ні! Намалюй мені, брате,
Наддністрянську, підгірську долину,
І вечірню спокійну годину,
Синю-синю, задуману дуже.

А долиною яр нехай в'ється,
Глибочезний, скалистий, бездонний,
А яром най потік невгомонний
По камінню шумить, ніби злиться.

Намалюй над яром тим тернину,
Будяки, і кропиви, і глоги,
Поміж ними пусти дві дороги —
Одну вгору, а другу — в долину.

По одній най вона іде, друже,
А по другій його пусти, брате.
Перед ними ні лісу, ні хати,
А між ними яр глибокий дуже.

Так ідуть вони мовчки в долину —
Доокола спокій, наче в гробі...
Намалюй мені, друже, картину,
Щоб я мав який спомин по тобі.

Вечірній дзвін, вечірній дзвін

Вечірній дзвін, вечірній дзвін
Лунає за горою.
Добру поклін, а злу — проклін,
І вічний мир — з собою.

Ось день минув, мов і не був,
Йде нічка, час спокою.
Що ти почув, що перебув, —
Не забереш з собою.

Хаос вражінь, втіх і терпінь,
Танок сміху й ридання
Від поколінь до поколінь
Йде в парі існування.

Твоє життя, твоє буття —
Один звук в цьому хорі;
І ти, і я розвіємся
В бездоннім вічному морі.

Дивний танок, грізний танок
Страшна музика грає.
Плетім вінок! Ще крок, ще скок,
І — вічність нас чекає.

Плетім вінок, плетім вінок
З хвилин-перлин блискучих,
Щоб не замовк життя танок
Для поколінь грядучих.

Ще крок, ще мент, і сміх, й лемент,
А там — лиш знак питання.
Життя момент — малий фрагмент
В поемі існування.

Вечірній дзвін, вечірній дзвін
Лунає за горою.
Добру поклін, а злу — проклін,
І вічний мир — з собою.

День йде по ночі, а осінь по літі

День йде по ночі, а осінь по літі,
І переміні тій кінця немає.
В кожній хвилині хтось родиться в світі,
В кожній хвилині хтось в світі конає.

В тій хаті чути перший плач дитини,
Там перед смертю старець клене долю.
Так вічно, вічно. Й нема ні хвилини,
Щоби на світі цім не було болю.

А ріка заодно грає-грає,
Щось в ній буриться, щось в ній зітхає.

Світів бездонні океани

Світів бездонні океани,
Життя незглиблений Мальштром!
Від Прометея до Нірвани —
Які великі ви, титани!
Який нужденний я атом.

А прецінь глобів метелиця,
Світів відвічна метушня,
І смерті ніч, й життя зірниця —
Усе в моїй душі міститься.
Який, який великий я!..

